

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

08 лютого 2017 року

м. Попасна

Попаснянський районний суд Луганської області у складі головуючого судді Мазура М.В., за участі секретаря судового засідання Соловійової О.І., прокурора Неустроєвої В.В., захисника ОСОБА_1, обвинуваченого ОСОБА_2., розглянувши у відкритому судовому засіданні кримінальне провадження № 12016130530000314 від 05.05.2016 р. щодо обвинувачення

ОСОБА_2, громадянина України, який народився ІНФОРМАЦІЯ_1 року в м. Золоте Луганської області, має професійно-технічну освіту, не працює, неповнолітніх дітей не має, на обліку військовозобов'язаних не перебуває, мешкає за адресою: АДРЕСА_2, зареєстрований за адресою: АДРЕСА_1, раніше судимий: 21.08.2015 року Попаснянським районним судом Луганської області за [ст.263 ч.1 КК України](#) до покарання у вигляді трьох років позбавлення волі із застосуванням ст.ст. [75, 76 КК України](#) з випробуванням строком на один рік, у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 [ст.121 КК України](#),

встановив:

04 травня 2016 р. приблизно о 18 год. 30 хв. ОСОБА_2, будучи в стані алкогольного сп'яніння, прийшов у гості до свого знайомого ОСОБА_3, який мешкав за адресою: АДРЕСА_3. Потерпілий ОСОБА_3 та його знайомий ОСОБА_4, які також знаходилися у стані алкогольного сп'яніння, на цей час перебували в приміщенні будинку, та стали спільно з ОСОБА_2 вживати спиртні напої у зальній кімнаті. Потім ОСОБА_4 заснув на ліжку у зальній кімнаті, а ОСОБА_2 та ОСОБА_3 вийшли до приміщення кухні, щоб покурити. Знаходячись у приміщенні кухні, між ОСОБА_2 та ОСОБА_3 виник словесний конфлікт, у ході якого у ОСОБА_2 виникла особиста неприязнь до ОСОБА_3 та несподівано виник умисел на спричинення йому тілесних ушкоджень. Реалізуючи свій злочинний умисел, ОСОБА_2 на ґрунті вказаних неприязних відносин, умисно наніс потерпілому ОСОБА_3, який сидів на ліжку у приміщенні кухні, не менше восьми ударів кулаком своєї руки в область голови, та не менше одного удару в області лівої верхньої кінцівки, після чого, продовжуючи свої злочинні дії, умисно наніс не менше трьох ударів пластиковим ковшом по обличчю ОСОБА_3, після чого побачивши на обличчі потерпілого кров, ОСОБА_2 припинив свої протиправні дії та з місця скоєння кримінального правопорушення зник. У результаті протиправних дій ОСОБА_2 потерпілому ОСОБА_3 було спричинено наступні тілесні ушкодження: синці лівої скроневої області, лівої ушної раковини, лівої щоки, області підборіддя зліва, повік обох очей, спинки носу, правої скроневої області, слизової верхньої та нижньої губи в області проекції передніх зубів, задньої поверхні лівого передпліччя, рана волосистої часті тім'яної області справа та області підборіддя справа, перелом костей та хрящів носа, крововилив під оболонки та в тканину головного мозку. Згідно висновку експерта пошкодження в

області голови, стосовно живих осіб, мають ознаки тяжкого тілесного ушкодження небезпечного для життя в момент спричинення. Пошкодження в області лівого передпліччя стосовно живих осіб, мають ознаки легкого тілесного ушкодження. Від отриманої закритої черепно-мозкової травми, що супроводжувалася переломами костей лицевого черепа з крововиливом під оболонки та в тканину головного мозку, що призвело до набряку речовини головного мозку, настала смерть ОСОБА_3

Обвинувачений ОСОБА_2 в судовому засіданні свою вину визнав частково, зокрема, визнав, що наніс ОСОБА_3 кілька ударів, але не вважає, що від цього настала смерть останнього. Так, ОСОБА_2 у судовому засіданні пояснив, що 04 травня 2017 року він дійсно вживав спиртні напої та був у стані алкогольного сп'яніння, хоча стверджує, що розумів, що відбувається навколо. Ввечері, коли було світло, він дійсно заходив до ОСОБА_3, при цьому він бачив, що ОСОБА_4 знаходиться в іншій кімнаті перед телевізором в напівсонному стані (він також був у стані алкогольного сп'яніння). ОСОБА_2 і ОСОБА_3, розмовляли, випивали й курили приблизно 15-30 хвилин. Весь цей час ОСОБА_4 до них не виходив і обвинувачений через деякий час побачив, що ОСОБА_4 перемістився на ліжко і можливо заснув або просто лежав. Під час розмови ОСОБА_3, який сидів на ліжку, почав висловлювати образи на адресу ОСОБА_2 особистого характеру, внаслідок чого він обурився та наніс один удар у щелепу. Від удару ОСОБА_3 відкинувся назад та знаходився в позиції напівлежачи, спираючись на одну руку, та продовжив ображати ОСОБА_2 ще більше. Після цього ОСОБА_2 наніс кілька несильних ударів по обличчю ОСОБА_3 пластиковим ковшом, а після цього - 6-7 ударів по обличчю ОСОБА_3 правою рукою і зупинився, коли побачив, що з носу ОСОБА_3 пішла кров. Зі слів обвинуваченого, він хотів «потушити» ОСОБА_3, тобто нанести такі удари, від яких він би втратив свідомість (посилаючись на те, що раніше в бійках так вчиняв). Після цього він спитав ОСОБА_3, чи зрозумів він, за що «отримав». ОСОБА_3 не відповів і ОСОБА_2 пішов від нього. На вулиці він побачив ОСОБА_5, з яким недовго постояв, у цей час ОСОБА_3 вийшов і закрив двері. Після цього він пішов додому, де ліг спати. Прокинувся зранку, побачив на одязі кров, і вирішив її викинути, по-перше, тому що вона була стара і він не хотів її прати, а по-друге, думав, що ОСОБА_3 може звернутися до поліції. Він поклав одяг в пакет і пішов до сестри, викинувши пакет по дорозі (пізніше він показав працівникам поліції це місце). ОСОБА_2 також підтвердив показання свідка ОСОБА_5 про те, що 04 травня 2016 р. він також вдарив ОСОБА_6 за те, що останній образив його. Крім того, ОСОБА_2 зауважив, що, на його думку, смерть ОСОБА_3 могла настати не від тих тілесних ушкоджень, які наніс він, а від тілесних ушкоджень, які могла нанести будь-яка інша особа, у тому числі ОСОБА_4, після того, як ОСОБА_2 пішов.

Заперечуючи свою винуватість у завданні тілесних ушкоджень, які спричинили смерть потерпілого, ОСОБА_2 звернув увагу суду на те, що судово-медичний експерт не зазначив точного часу смерті ОСОБА_3, а отже, на його думку, вона могла настати пізніше від дій іншої особи, особливо з огляду на те, що ОСОБА_3 був живим, коли він виходив. Також обвинувачений наголосив, що не мав наміру вбивати ОСОБА_3, а просто побив його.

Потерпілий ОСОБА_7 пояснив, що є двоюрідним братом ОСОБА_3, 05.05.2016 року приблизно о 05 годині йому зателефонував ОСОБА_6 та повідомив, що ОСОБА_3 побили і він помер, після чого він пішов до останнього

додому. Похованням ОСОБА_3 займався він, матеріальних претензій не має. Зазначив, що останній раз бачив ОСОБА_3 приблизно в лютому 2016 року, охарактеризував його як спокійну людину. Йому також невідомо, щоб у ОСОБА_3 були конфлікти з будь-ким.

Свідок ОСОБА_8, яка є матір'ю ОСОБА_2, відмовилася від дачі показань.

Допитана в судовому засіданні в якості свідка ОСОБА_9 пояснила, що є двоюрідною сестрою обвинуваченого, 03.05.2016 року він ночував у неї, пішов від неї приблизно об 11-12 годині 04.05.2016 р., куди - їй не відомо. ОСОБА_2 знову прийшов до неї приблизно о 05 годині ранку 05.05.2016 р., проте її дома не було, а був її співмешканець. ОСОБА_9 повернулася додому приблизно о 07 годині, а приблизно через півгодини за ОСОБА_2 приїхала поліція.

Свідок ОСОБА_5 пояснив, що знає як ОСОБА_3, так і ОСОБА_2. Свідок проживає поблизу з ОСОБА_3 04.05.2016 року ввечері він на вулиці почув розмови, вийшов і побачив, що на бордюрі сиділи ОСОБА_4, ОСОБА_6 і ОСОБА_2, які були в стані алкогольного сп'яніння. При цьому ОСОБА_6 сказав щось у бік ОСОБА_2 і той ударив його у підборіддя. Потім ОСОБА_4 пішов додому (до ОСОБА_3.). Потім він і ОСОБА_2 відвели ОСОБА_6 додому. Після цього ОСОБА_2 вирішив ще випити та пішов до ОСОБА_3, а свідок пішов додому. Дещо пізніше бачив, як ОСОБА_2 пішов додому, на цей момент ОСОБА_3 ще був живий. Наступного дня вранці свідок брав участь в огляді місця події в якості понятого.

Допитаний в судовому засіданні свідок ОСОБА_6 пояснив, що знає як обвинуваченого, так і ОСОБА_3, причому з останнім вони є сусідами. 04.05.2016 року свідок був у гостях, де вживав спиртні напої, по дорозі додому присів на бордюр. ОСОБА_5 потім йому розповів, що він і ОСОБА_2 відвели його додому, але він цього не пам'ятає. 05.05.2016 року він прокинувся приблизно о 04:30 год. та пішов у туалет на вулиці. При цьому він побачив світло у сусіда ОСОБА_3, він пішов до нього, вхідні двері були відкриті, він покликав сусіда, але ніхто не обізвався, він зайшов в середину та побачив, що ОСОБА_3 лежить на ліжку без ознак життя, його лице було в крові. Також він побачив розбиту лавку та розбите пластикове відро. Він пройшов в іншу кімнату, де побачив ОСОБА_4, який спав. Свідок його розбудив і спитав, що сталося з ОСОБА_3, на що той відповів, що не знає, нікого не бачив. Після цього свідок покликав свою матір, яка оглянула ОСОБА_3 і сказала, що той вже холодний. Свідок охарактеризував ОСОБА_3 як нормальну людину, зазначив також, що ОСОБА_4, який є внутрішньо переміщеною особою з м.Первомайська, проживав з ОСОБА_3 приблизно півроку.

Свідок ОСОБА_10 пояснила, що 04.05.2016 року її сина ОСОБА_6 не було весь день вдома, його привели ввечері ОСОБА_2 (був одягнений у білий светр з чорними полосами) та ОСОБА_5. Наступного ранку приблизно біля 05 години її син спочатку зайшов до неї та спитав закурити, а потім зайшов вдруге та сказав, що з ОСОБА_3 щось трапилось і попросив подивитись. Вона пішла до ОСОБА_3, він лежав на ліжку, пульсу не було. У сусідній кімнаті був ОСОБА_4, який проживав кілька місяців з ОСОБА_3 і який пояснив, що нічого не знає і не чув. Вона пішла до поліції і по дорозі побачила ОСОБА_2, який поцікався, куди вона йде, на що вона відповіла, що хоче викликати міліцію, оскільки ОСОБА_3 вбили. ОСОБА_2 був одягнений в іншу одягу, точно вона не пам'ятає.

Свідок ОСОБА_4 неодноразово викликався в судові засідання повістками, але він не з'являвся, судом було витребувано інформацію про його реєстрацію як

внутрішньо переміщеної особи, тричі приймалися ухвали про його привід, але згідно наданих Попаснянським ВП ГУПН матеріалів (а.с.108-110, 114-116, 212-215) ОСОБА_4 зараз повернувся до м.Первомайськ, де має власне житло, у зв'язку з чим доставити його в суд неможливо. У зв'язку з цим, суд ухвалив продовжити судовий розгляд без подальшого виклику свідка ОСОБА_4, оскільки всі можливості для забезпечення його явки були вичерпані.

Згідно протоколу огляду місця події (а.с.119-127) від 05.05.2016 року в будинку за адресою: АДРЕСА_3, було виявлено труп ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_2, уродженця м. Золоте Луганської області, який знаходився на ліжку, лежачи на спині, нижні кінцівки знаходилися на підлозі, зігнуті в колінах. На тілі виявлені видимі тілесні ушкодження. Також в будинку на різних поверхнях були виявлені сліди речовини бурого кольору, розбите пластикове відро та розбита лавка.

Згідно протоколу огляду місця події (а.с.128-131) від 05.05.2016 року в лісосмузі, розташованій в районі будинку АДРЕСА_4, було виявлено та вилучено пакет, в якому були светр чорно-білого кольору, на обох рукавах якого в області манжети мається нашарування речовини бурого кольору, що зовні схоже на кров у вигляді плям; штани чорного кольору, на яких візуально слідів нашарування біологічних речовин не виявлено; кофта спортивна з капюшоном сірого кольору з синьою смужкою в районі пліч, на якій візуально слідів речовин біологічного походження не виявлено.

Згідно протоколу затримання особи, підозрюваної у вчиненні злочину (а.с.132-134), під час затримання у ОСОБА_2 було вилучено паспорт на його ім'я НОМЕР_1, виданий 10.12.2005 р. Золотівським ВМ Первомайського МВ УМВС України в Луганській області, на сторінках якого у верхній частині було виявлено нашарування речовини бурого кольору, що зовні схожа на кров.

Згідно протоколу слідчого експерименту від 12.05.2016 року (а.с.157-163), а також дослідженого в судовому засіданні відеозапису даної слідчої дії, ОСОБА_2 показав за яких обставин і як він наносив удари ОСОБА_3, надавши пояснення, які в цілому аналогічні тим, що він давав в судовому засіданні.

Згідно висновку експерта № 90 від 05.05.2016 року (а.с.136) експертизою ОСОБА_2 встановлено садно на правій кисті, яке утворилося від взаємодії з тупим твердим предметом, характерні особливості якого в пошкодженні не відобразилися.

Згідно висновків експертів №161 від 31.05.2016 року (а.с.138-139), №200 від 21.07.2016 р. (а.с.154-156), №201 від 22.07.2016 р. (а.с.142-146), №202 від 25.07.2016 р. (а.с.148-152) кров труп ОСОБА_3 відноситься до групи О з ізогемаглютинами арти-А і анти-В; кров ОСОБА_2 відноситься до групи А з ізогемаглютинином анти-В, виявлений супутній антиген Н; кров ОСОБА_4 відноситься до групи О з ізогемаглютинами арти-А і анти-В; кров зі змивів, вилучених в будинку ОСОБА_3 може походити від останнього або від ОСОБА_4, походження цієї крові від ОСОБА_2 виключається; на джемпері та штанах, які були виявлені в лісосмузі, розташованій в районі будинку АДРЕСА_4, виявлена кров, яка могла походити від ОСОБА_3 або ОСОБА_4

Згідно висновку експерта № 75 від 02.06.2016 р. (а.с.165-167) на трупі ОСОБА_3 були виявлені наступні тілесні ушкодження: синці лівої скроневої області, лівої ушної раковини, лівої щоки, області підборіддя зліва, повік обох очей, спинки носу, правої скроневої області, слизової верхньої та нижньої губи в

області проекції передніх зубів, задньої поверхні лівого передпліччя, рана волосистої часті тім'яної області справа та області підборіддя справа, перелом костей та хрящів носа, крововилив під оболонки та в тканину головного мозку. Вказані тілесні пошкодження нанесені незадовго до смерті ОСОБА_3, зокрема, приблизно 04.05.2016 р. з 18:30 год. до 19:00 год. смерть настала приблизно за 8-12 годин до моменту початку обстеження трупу, яке розпочалося 05.05.2016 р. о 12:00 год. Смерть від нанесених тілесних пошкоджень настала через певний проміжок часу, який не може бути більшим 24 годин. Пошкодження в області голови, стосовно живих осіб, мають ознаки тяжкого тілесного ушкодження небезпечного для життя в момент спричинення. Пошкодження в області лівого передпліччя стосовно живих осіб, мають ознаки легкого тілесного ушкодження. ОСОБА_3 було спричинено не менше восьми травматичних впливів в області голови, в області лівої верхньої кінцівки - не менше одного. Смерть ОСОБА_3 наступила від закритої черепно-мозкової травми, що супроводжувалася переломами костей лицевого черепа з крововиливом під оболонки та в тканину головного мозку, що призвело к набряку речовини головного мозку. Між тілесними ушкодженнями в області голови, що супроводжувалися крововиливом під оболонку, в тканину головного мозку, та причиною смерті ОСОБА_3 має пряий наслідковий зв'язок.

Згідно характеристики ОСОБА_2, виданої депутатом Золотівської міської ради ОСОБА_11 (а.с.18), він проживав на кошти батьків, піддається впливу з боку інших осіб, веде замкнутий образ життя, але із сусідами веде себе поважно, тактовно, привітливо; у конфліктних ситуаціях поміченим не був.

Згідно побутової характеристики ОСОБА_2, виданої депутатом Золотівської міської ради ОСОБА_12 (а.с.179), він зловживає спиртними напоями, скандальний, агресивний.

Оцінюючи указані вище докази в їх сукупності суд приходить до переконання, що вина ОСОБА_2 у скоєнні злочину, передбаченого ч.2 [ст.121 КК України](#) встановлена згідно з критерієм доведеності «поза розумним сумнівом» ([ст.17 КПК України](#)).

Стандарт доказування «поза розумним сумнівом» був запозичений із правової системи загального права (Англія, США та ін.) та активно використовується Європейським судом з прав людини. Скажімо, у справі «Ушаков проти України» (рішення від 18 червня 2015 року, заява № 10705/12) ЄСПЛ відзначив таке: «Суд при оцінці доказів керується критерієм доведеності «поза розумним сумнівом». Згідно з його усталеною практикою доведеність може впливати із сукупності ознак чи неспростовних презумпцій стосовно фактів, достатньо вагомих, чітких і узгоджених між собою».

Поширеною в юридичній літературі є позиція, що розумним є сумнів, який ґрунтується на певних обставинах та здоровому глузді, впливає зі справедливого та зваженого розгляду всіх належних та допустимих відомостей, визнаних доказами, або з відсутності таких відомостей і є таким, який змусив би особу втриматися від прийняття рішення у питаннях, що мають для неї найбільш важливе значення.

Іншими словами, стандарт доказування «поза розумним сумнівом» не виключає будь-який сумнів взагалі, оскільки завжди можна припустити можливість існування навіть дуже маловірогідних обставин чи їх збігів. Проте цей стандарт доказування означає, що особу необхідно виправдати не при наявності

будь-якої «тіні» сумніву, а при наявності лише «розумного сумніву». При цьому розумним є сумнів, який має під собою причину та здоровий глузд і впливає зі справедливого та розумного розгляду всіх доказів у справі або з відсутності доказів у справі. Цей сумнів не є ні смутним, ні гіпотетичним чи уявним або надуманим, а саме таким, який ґрунтується на конкретних обставинах або інших вагомих причинах, які б змусили розумну людину вагатися вдатися до певних дій у питаннях, що мають значення для неї.

Повертаючись до обставин цієї справи, суд виходить з того, що факт нанесення ОСОБА_2 ударів по голові ОСОБА_3 підтверджується як показаннями самого ОСОБА_2, так і іншими доказами (наявністю садна на правій руці обвинуваченого та крові на одязі обвинуваченого, яку той викинув, а потім сам показав її працівникам поліції). При цьому впевнено можна зробити висновок, що ОСОБА_2 наносив дуже сильні удари, оскільки, як він сказав у судовому засіданні, хотів «потушити» ОСОБА_3, тобто добитися того, щоб останній втратив свідомість. Крім того, той факт, що обвинувачений викинув свою одягу, на якій була кров, указує на те, що сам обвинувачений розумів, що завдав ОСОБА_3, якщо не смертельних, то дуже сильних тілесних ушкоджень. Так само встановленим є факт смерті ОСОБА_3 внаслідок завданих йому тілесних ушкоджень в області голови. У сукупності ці обставини породжують дуже сильну презумпцію факту, яка указує на те, що ОСОБА_3 міг померти від тілесних ушкоджень, нанесених саме ОСОБА_2. При цьому спростувати цю презумпцію могли б лише конкретні докази (а не гіпотетичні припущення), які б указували на те, що будь-яка інша особа також нанесла ОСОБА_3 дуже сильні удари по голові після того, як ОСОБА_2 пішов від нього.

У цьому контексті суд враховує, що в судовому засіданні не було допитано свідка ОСОБА_4, який проживав з ОСОБА_3 і який був у будинку останнього на момент його смерті. Отже, з урахуванням відповідних заперечень обвинуваченого, суд повинен з'ясувати, чи породжує неможливість допитати цього свідка в судовому засіданні, а також факт знаходження цієї особи в будинку потерпілого на момент його смерті «розумний сумнів» у винуватості ОСОБА_2. У цьому контексті суд відзначає, що хоча ОСОБА_4 є важливим свідком, однак усі можливості щодо його виклику та доставки до суду були вичерпані, тому суд, керуючись [ст.97 КПК України](#), вважає за необхідне врахувати показання інших свідків («показання з чужих слів»), зокрема, ОСОБА_5 та ОСОБА_6, які пояснили, що коли розбудили ОСОБА_4, останній сказав, що нічого не знає про обставини смерті ОСОБА_3, нікого не бачив і нічого не чув. Крім того, згідно з показаннями свідка ОСОБА_5 та обвинуваченого ОСОБА_2, які вказали, що 04.05.2016 року ОСОБА_4 був у стані алкогольного сп'яніння і на момент розмови ОСОБА_2 і ОСОБА_3 ліг в ліжку і, імовірно, спав. За цих обставин, суд приходить до висновку, що припущення ОСОБА_2 про те, що ОСОБА_4 міг проснутися та завдати ОСОБА_3 нових тілесних ушкоджень, виглядає гіпотетичним, і скоріше надуманим, ніж таким, що ґрунтується на будь-яких конкретних відомостях. Зокрема, ані обвинувачений, ані будь-які інші особи не зазначили, що ОСОБА_4 поведився агресивно, чи мав підстави так вчинити. Так, само надуманим виглядає припущення ОСОБА_2, що смертельні тілесні ушкодження ОСОБА_3 могла нанести будь-яка інша особа після того, як він пішов. Зокрема, так само жодні докази не указують на таку можливість і тим більше імовірність того, що ОСОБА_3, отримавши серйозні тілесні ушкодження від ударів ОСОБА_2 після

цього вступив в бійку з кимось ще, виглядає надзвичайно низькою. Таким чином, суд не може розцінити заперечення ОСОБА_2, які полягають у тому, що хтось інший після його уходу міг нанести ОСОБА_3 нові тілесні ушкодження, які й спричинили смерть останнього, як такі, що породжують «розумний сумнів» у його винуватості, оскільки ці припущення є суто гіпотетичними і самі по собі не є достатньо переконливими, та не ґрунтуються на жодних конкретних доказах чи об'єктивно встановлених обставинах.

Таким чином, суд вважає встановленим, що ОСОБА_2 умисно завдав ОСОБА_3 тяжкі тілесні ушкодження, що спричинили смерть останнього, у зв'язку з чим суд вважає за необхідне визнати його винним у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 [ст.121 КК України](#).

При призначенні виду й міри покарання суд, відповідно до [ст. 65 КК України](#), враховує ступінь тяжкості вчинених злочинів, особу винного та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання.

При призначенні покарання ОСОБА_2 суд бере до уваги те, що він не працює, не одружений, за місцем проживання характеризується задовільно або негативно. Обставиною, що пом'якшує покарання, суд вважає часткове визнання вини та активне сприяння в розслідуванні злочину. Обставинами, що обтяжують покарання, суд вважає вчинення злочинів у стані алкогольного сп'яніння, а також рецидив злочину.

Таким чином, суд вважає за необхідне призначити ОСОБА_2 покарання у межах санкції ч.2 [ст.121 КК України](#), зокрема, у вигляді семи років трьох місяців позбавлення волі. Крім того, оскільки злочин було скоєно в період іспитового строку остаточне покарання слід призначити в порядку [ст.71 КК України](#) шляхом часткового складання призначених покарань.

Беручи до уваги призначене судом покарання, з метою забезпечення виконання вироку суду обвинуваченому ОСОБА_2 слід продовжити дію запобіжного заходу у вигляді тримання до набрання вироком законної сили.

Відповідно до вимог ч.5 [ст.72 КК України](#) у строк відбуття покарання слід зарахувати строк попереднього ув'язнення.

Відповідно до ст.ст. [122, 124 КПК України](#) документально підтверджені процесуальні витрати, пов'язані із проведенням судових експертиз, слід стягнути з обвинуваченого на користь держави.

Долю речових доказів суд вирішує відповідно до [ст.100 КПК України](#).

З урахуванням викладеного, керуючись ст.ст. [368, 370, 373, 374 КПК України](#), суд

ухвалив:

ОСОБА_2 визнати винним у скоєнні злочину, передбаченого ч.2 [ст.121 КК України](#), призначивши йому покарання у вигляді семи років трьох місяців позбавлення волі.

Відповідно до [ст. 71 КК України](#) за сукупністю вироків до призначеного судом покарання за цим вироком частково, у вигляді трьох місяців позбавлення волі, приєднати покарання за вироком Попаснянського районного суду Луганської області від 21 серпня 2015 р., призначивши ОСОБА_2 остаточне покарання у вигляді семи років шести місяців позбавлення волі.

Запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, обраний щодо ОСОБА_2, залишити без змін на строк до набрання вироком законної сили.

Строк відбування ОСОБА_2 покарання відраховувати з 05 травня 2016 року.

Строк попереднього ув'язнення в період з 05 травня 2016 року до моменту прийняття цього вироку, тобто до 08 лютого 2017 року, включно, зарахувати у строк відбуття ОСОБА_2 покарання з розрахунку один день попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі.

Стягнути з ОСОБА_2 на користь держави процесуальні витрати у сумі 1540,70 грн. (одна тисяча п'ятсот сорок гривень 70 коп.).

Речові докази (табуретка, три пластикових фрагменти відра, чотири пластикові фрагменти ручки ковша, фрагмент тканини (труси), светр, чорні штани, кофта, які знаходяться на зберіганні в Попаснянському ВП ГУНП в Луганській області) - знищити.

Відповідно до [ст. 532 КПК України](#) вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Відповідно до [ст. 395 КПК України](#) вирок може бути оскаржений протягом тридцяти днів з дня його проголошення шляхом подання апеляційної скарги до апеляційного суду Луганської області через Попаснянський районний суд Луганської області.

Копію вироку можна отримати в порядку, визначеному [ст. 376 КПК України](#).

Суддя

М.В. Мазур